

عنوان مقاله:

بررسی رابطه سبک رهبری مشارکتی در تعلق خاطر سازمانی معلمان مقطه متوسطه دوره اول شهرستان خوی سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، اجتماعی و سبک زندگی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نیما اربابی نصرآباد - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

نیما امامعلیزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

معصومه اهنگر - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

زهرا غفاری - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

لیلا مستعلی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

خلاصه مقاله:

نیروی انسانی هر سازمان منبع گرانبهای آن سازمان است که می تواند آن را در راستای نیل به اهدافش یاری نماید. کارکنان متخصص، وفادار، سازگار با ارزشها و اهداف سازمانی دارای انگیزه قوی و متمایل و متعهد به حفظ و ادامه عضویت سازمانی از نیازهای اصلی و بسیار ضروری هر سازمانی است. هرچقدر سازمان ها و موسسات بزرگتر و بر حجم فعالیت آنها افزوده شود احتیاج به منابع انسانی متعهد و با انگیزه افزایش می یابد. لذا هرچقدر این سرمایه از کیفیت بهتر و بیشتر برخوردار باشد، احتمال موفقیت، بقاء و ارتقاء سازمان بیشتر خواهد بود و بالعکس. تعهد و تعلق خاطر سازمانی یک فرآیند پویای تعامل بین شخص و محیطش بوده و یک ساختار چند بعدی است که می توان آن را یک حالت روانی دانست که پایداری اشخاص را به سازمان منتقل می کند. همچنین تعلق سازمانی را می توان یک نگرش مهم شغلی و سازمانی دانست که به دلیل اهمیت بارزی که در کارکرد سازمان ها دارد، به کانون توجهی جهت تمرکز میدان و گرداندگان سازمان ها تبدیل شده است، این نگرش در دهه های اخیر دستخوش تغییرات عدیده ای گشته، و به آن به عنوان یکی از نگرش های اساسی که با مدیریت مشارکتی از جمله (مشورت، سازگاری، انعطاف پذیری) و بهداشت روانی کارکنان مرتبط هستند اهمیت فراوان داده است.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، تعلق سازمانی، مدیریت مشارکتی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1878930>

